

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A Házelnök.

Pécs, 1898. nov. 23.

Az a vihar, a melynek magasra csap-
kodó hullámai tegnapelőtt kiforgatták a
képviselőházat a maga valóságából, tegnap
váratlanul elsimult, nemcsak a megsértett
nemzetipárt kapta meg a legteljesebb elég-
tételt, de a tanácskozás is visszatérhetett
rendes medrébe s ha pillanatra a tegnap-
előtti vihar megújulásától tartani lehetett,
ennek csak Perczel belügyminiszter ismert
prepotens modora volt az oka, a melylyel
újra megbolygatta annak a viharos ülésnek
már szerencsésen elintézett ügyét.

A békítésnek ezt a nagy munkáját
csak egyetlen ember volt képes keresztül-
vinni s ez az ember Szilágyi Dezső a Ház
elnöke, az egyedüli ebben a parlamentben,
aki állását, hivatását úgy fogja föl és tölti
be, amint azt fölfogni és betölteni a szó
legnemesebb értelmében vett parlamenta-
rizmus tiszta elvei szerint kell.

A parlament elnöke, mikor a Ház
elnöki székébe ül, először is föltétlen urává
lesz a tanácskozás rendjének s mint ilyen
intézkedéseinek érvényt kell szereznie min-
denkivel szemben, akinek a parlamentben
ülés- és szólásjoga van; de abban a szék-
ben okvetlenül ki is kell vetköznie a párt-
kötelékből, mert ő ott a pártok fölött áll,
a honnét meg kell védelmeznie minden

pártot, a parlamentnek minden egyes tag-
ját jogai gyakorlatában, minden sérelem
ellen.

Óriási föladat ez, különösen olyan há-
borgó időben, minő a mostani, mert az
elnök rendszerint az uralkodó párt köte-
lékében áll s mégis legfőbb kötelessége
szabadelvű parlamenti fölfogás szerint a
kisebbséget megvédelmezni szólásszabadsá-
gában, a többség tetteinek szabad bírálá-
sában, szóval az ellenzék működésének
parlamenti érvényesülésében a többségnek
ama természetes törekvésével szemben, a
mely az ellenzék működésének minél több
akadályt igyekszik utjába gördíteni.

Ehhez a föladathoz tehát kimagasló
ember is kell, kimagasló úgy tehetségben,
mint tekintélyben; mert csak így szerezh-
het nemcsak érvényt minden irányban in-
tézkedéseinek, de megnyugvást is azok
részéről, akik ellen azok netán irányulnak.
Kiváló tudás, igazságos erély, helyes ta-
pintat, önmegtartózkodás és teljes független-
ség minden irányban: ezek azok a nem
közönséges tulajdonságok, a melyek a par-
lament elnökének megszerzik azt a tekin-
télyt, amely előtt a küzdő táborok önkén-
telenül is meghajtják zászlóikat, ekként
biztosítván a parlamenti tanácskozások sza-
bályszerű menetét.

Valóságos Isten csudája, hogy annak
a parlamentnek, a melyben az igazi par-

lamentarizmus minden elve a feje tetejére
van állítva, ebben a fölülről oktroyált
népképviselőben, amely nem irányítja a
nemzet politikáját, hanem a kormány föl-
tétlen rendelkezése alatt áll, olyan ember
ül az elnöki székben, aki egy parlamenti
minta-elnöknek fentebb vázolt összes tulaj-
donságait egyesíti személyében.

Csudának tekinthető ez, mert az a
rendszer, amely annak idején a mostani
kormányelnököt csak azért ültette a Ház
elnöki székébe, mert benne nem volt meg
az igazi parlamenti elnöknek megkívántató
tulajdonságoknak legkisebb nyoma sem,
az ő kormánya alatt nemcsak hogy meg
nem változott, de oly hatalmas arányok-
ban izmosodott meg, hogy alatta törvény,
jog, szabadság már régen elvesztették biz-
tos talajukat.

Az, aki annak köszönhette a Ház-
elnökséggel kezdődött karrerjét, hogy poli-
tikai ignoranciájával hatalmaskodó erőszakot
s a párthatalmi érdeknek mindenek föltt
való kultuszát egyesítette: az nem tekin-
thette ideáljának a parlament elnöki széké-
ben az olyan embert, a kiben az ő összes
tulajdonságainak az ellentéte egyesült. Hogy
mégis Szilágyit ültette maga után oda,
annak más indoka nem lehetett, mint hogy
ezzel semlegesíteni, az aktiv politikai küz-
delem teréről leszoritani akarta azt a nagy
tehetséget, amely az ő magasabb állam-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Találkozáskor.

Hogy hő szivedtől válnom kellett:
E tájon még langy szellők lengtek,
Mennyég sugárzott s fényét ontva
Kinyílt a sok virágszál sorba' . . .
Minden viduit, csak én kívántam
Nyugodni csöndes Nirvánában.

Tavaszzal multául nyár hevében:
Csak rád gondoltam, érted égtem,
De aggodás vonaglott bennem,
Hogy mást szeretsz már és nem engem . . .
Sejtelmem nem csalt, megvalósult:
Romokba dőlt a drága szép mult.

Bús ősz borong hegyen, lapályon,
Mint felszél, — sir a lelkem fájón,
Mint lomb s virág, — hull könnyem egyre,
Hogy más borul már hő kebledre . . .
S mint őszi napfény, úgy tekint-z rám,
Nem vagy a régi, kedves kis lány.

Eljő a tél is észrevétlen,
Dér s hó csillámlik majd a bércezen
S mikorra holt lesz a természet,
Feledted már — volt eszményképed . . .
Tavasszal ám, ha ébred minden:
Feltámadok emlékeidben!

Szendrói József.

Mibe került?

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ha a kákicsi embertől azt kérdik, hogy
mibe került a vasuti megálló, hát bizonyosan
azt mondja rá:

— Került, amibe került: legtöbbsé-
re szegény Balogh Rubennek, mert hogy az
az életével fizette meg.

Annak pedig ez a meséje:

Mikorában ezen a mi kis ormánysági
rónánkon keresztül szabták a gőzkocsi utját,
hát kapva kapott rajta mindenki. Örültek neki.
Azt mondták az atyafiak:

— Hadd jöjjön! Jó lesz az minékünk.
Könnyebben jutunk le a »komához.« (A hor-
vátokhoz.) Ott lehet olcsó disznót kapni.

Nem állták utját a mérnököknek sem
fejlesztésével, sem vasvillával. Nem kellett ide ku-
bikosokat hozatni sem Bácskából, sem Olasz-
országból. Kített a vidék lakosságából a munka-
erő. Folyt a dolog békességesen. Még csak egy
fia-vállalkozót sem vertek agyon. Pedig ugyan-
csak húzták a szegény népet.

Mindenki iparkodott egyengetni az ut-
ját; ki pénzzel, ki észszel. Két hét alatt va-
lamennyi részvénynek akadt gazdája. Egy-egy
darab haszontalan földet oda adtak csak úgy
Isten nevében. A kákicsiak a határukból oda-
adtak egy egész homokos dombot — ingyen.

Ez pedig nem tréfaság, ha meggondol-
juk, hogy ezen a mi televény talajunkon mi-
lyen messzetöldről kellett volna szállítani a

homokot. Így meg itt volt kéznél. Csak egy
ugrás.

Jött is a vasut szépen. Csak az volt már
a kérdés, hogy hol áll meg? Azt mondják
Okorágon, Sellyén megáll. A kákicsiaknak meg
csak füttyent egyet a kertek alján.

— Hát pedig ez így nincs rendjén, —
mondogatták a kákicsiak. Ezután már, ha
kákicsi ember Pécsre akar menni, hát kerül-
jön le Sellyére? Vagy cammogjon fel Oko-
rágra? Aztán ezért jártunk mi ötven karaj-
cár napszámért kubikolni hajnaltól napestig?
Azért adtuk oda az egész homokost ingyen?
Ha már füttyent, hát meg is állhatna egy
szusszantásra.

De csak hiába volt minden járás-kele-
sük. Elkészült a vasut. Felépültek az állomá-
sok, hanem Kákicsnak nem jutott egyéb, csak
egy számozott bakter ház. Abban is a bakter
más falubéli.

— No már erről tenni kell!

— Hát majd teszünk róla, — szólt Sá-
fár Mihály uram, a törvénybíró.

Hogy mi volt a tenni való szándéka Sá-
fár Mihály uramnak, azt nem mondta senki-
nek. Csak hadd nyilják meg az új vasut a
torgalomnak. Majd akkor!

Meg is nyílik az nemsokára. Jövő va-
sárnap jönnek az urak Pestről. Azok végig
járják az egész vonalat. Ha hibát nem talál-
nak benne, akkor megnyitják.

Szombaton este kidoboltatta a bíró uram
a faluban, hogy holnap lésszen a megnyitás

férfiúi képességeket nélkülöző kormányzatát csak kompromittálhatta volna, épen úgy, mint a hogyan leszoritotta a politika teréről Wekerlét, ezt a hatalmas tehetséggel megáldott államférfiut.

Csak hogy Szilágyinál megboszulta magát a furfangnak ez a politikája, mert az ő elnöklete alatt mégsem lehet a parlamentből egyszerű szavazógépet csinálni. bármennyire sikerült is a valódi parlamenti tekintélyeket kiküszöbölni, vagy legalább is elhallgattatni. Nem is bocsátják meg ezt Szilágyinak a kormánypárton s azért, ha őt az elnökségből kidobni nem is lehet, legalább az alelnöki állásokba iparkodtak Bánffy-stilusu embereket bejuttatni.

Berzeviczy, az előbbi alelnök, még a legkedveltebb volt ebben az állásban, mert erőszakoskodása és részrehajlása révén leginkább hasonlított dicső mintaképéhez, Bánffy báróhoz; de hát az a fránya Szilágyi ezt sem tűrte meg maga mellett, s miután egy másik Berzeviczyt nem találtak, előrántották a jó Kardos Kálmánt, a kinél az ellenzékkel szemben való erőszakoskodást a hatalom által tetszés szerint idomítható engedékenység, a részrehajlást pedig a kormány iránt való föltétlen respektus helyettesíti. Fölsimerték benne azt az embert, a kinek soha sem fog az eszébe jutni, hogy a maga lábán járjon, hanem engedi magát vezettetni bárhová, a hova a hatalmasoknak tetszeni fog.

Ezek a tulajdonságok voltak azok, a melyek Kardosnak az alelnökséget megszerezték, de ezek voltak azok is, a melyek a tegnapielőtti összetűzést olyan óriási viharra fejlesztették, a melyben a kormánynak talán mégsem telt olyan nagy győnyörűsége.

Az eleven miniszterek iránt érzett föltétlen meghódolás akadályozta meg a jó Kardost abban, hogy csirájában fojtja el a kitörő vihart a honvédmíniszter sértő

szavainak helytelenítése, egy gyöngye rendutasítás által; az önállóságnak teljes hiánya, a miniszterelnök tanácsának föltétlen követése játszatta vele végig azt a megszenyítő komédiát, melynek vége éjjel tájban mégis csak az lett, a minek már délutáni két órákor lennie kellett volna, ha Kardos a saját józan eszére s nem Bánffy báró sugdosására hallgat.

S az ekként a végsőig elmérgesített ügyet Szilágyi mesteri kézzel intézte el; de ez talán nem is tetszett a kormánynak, legalább ez gyanítható Perczel Dezső és Tisza István tegnapi provokáló viselkedéséből. Ezeknek az uraknak alighanem a vihar folytatása kellett volna, hogy lerázhassák a nyakukról a parlament nyögését s szívük vágyát követve áttérhessenek a nyilt és leplezetlen abszolutizmusra.

No csak rajta, próbálják meg: majd meglássuk ki lesz az erősebb, a nemzet vagy egypár uralomra éhes akarnok.

***Baranyavármegye gyámügyi szabályrendelete.** A mohácsi járási vármegyei törvényhatósági bizottsági tagok fölebbezést adtak be az októberi közgyűlésen hozott gyámügyi szabályrendelet ellen. Fölebbezésükben fölvétetni kívánják a szabályrendeletbe azt, hogy az alispán köteles legyen a gyám-pénztárt havonként, az árvaszék ügykezelését pedig félévénként legalább egyszer behatón megvizsgálni s erről a vármegye közönségének a Január és Julius havi közgyűléseken jelentést tenni. Fölebbezésüket azzal indokolják, hogy az alispán az árvaszék ügyviteléről és pénzkezeléséről ez ideig sohasem szokott a törvényhatósági bizottságnak referálni, pedig az árvaszék tevékenységeért a vármegye közönségét a legsúlyosabb erkölcsi és anyagi felelősség terheli.

Megtámadják továbbá a szabályrendelet 40. §-át, melyben az árvaszék följosítottatik, hogy a kiskorúakat érdeklő minden telekkönyvi ügy ellátásával az árvaszék ügyészét megbizhassa s részére a szabályrendeletben kontemplált díjtételek szerint a kiskorú terhére a költségeket is megállapíthassa; mert azt mond-

ják, hogy a kiskorú képvisellete peres és perenkívüli ügyekben a gyámot illeti, s hogy ez okból az árvaszék szabályrendeletileg sem jogosítható föl arra, hogy a törvényes gyám megkerülésével a kiskorút árvaszéki ügyész által képviseltesse.

Végül egész új fejezetet kérnek fölvétetni a községi árvatárak fölötti törvényhatósági fölügyelet és ellenőrzésről; mert e tekintetben sem a törvények, sem a kormányrendeletek egyáltalában nem intézkednek.

A kincskeresők.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. november 23.

Gulyás Mihály bányatelepi lakos, bányász az elmúlt éjjel néhány társával, Szeli István, Beluska János és Keszte József bányászokkal Szent-Lőrincről jött haza vasuton.

Társai sem voltak egészen józanok, Gulyás azonban tökéletes részeg volt s ilyen állapotában belekötött a velük egy kocsiszakasban utazó Mertel Sándor munkásba és szóváltásból eredt tettelegesség közben bicskát rántva, le akarta Mertelt szúrni, miben azonban utastársai megakadályozták.

Mertel Pécsre szállva a vonatról, a pályaudvari rendőrségnél jelentést tett a késelni akaró bányász ellen, akit a rendőrség aztán beszállított a torony alá.

Gulyás Mihályt ma reggel hallgatta ki Kovács Antal rendőrbiztos. A bányász azon kérdésre, hogy hol volt társaival? azt válaszolta:

— Dinnyeberkiben voltunk — kincset ásni! A rendőrbiztos további kérdezősködésére az alábbiakat mondta el:

A dinnyeberki-i határban levő molnár révén azt az értesítést nyerték, hogy a község határában, az úgynevezett »Boldogasszonyfánál« éjjelenként, úgy éjjel tájban kékes lángok csapódnak fel, melyek néhány percig égnek s azután elalszanak.

Ebből a jelenségből aztán arra következtetett a babonás molnár és Dinnyeberki község néhány könnyen hívő lakója, hogy azon az ominozus helyen — kincs van elásva.

Hiedelmükben még az a tény is megerősítette őket, hogy sikerült biztos forrás-

Azonközben megérkeztek Söllére. Muzsika szó, virágözön és dikció fogadta ott is őket. A leányokat kieregették a kocsikból: hadd szálljanak haza a fehér galambok az örömhírrel.

Csak a Tóth Rákhel kezét fogta meg most — nem a Balogh Ruben — hanem az arany szemüveges:

— Hallod-e kis lány. Te ne szállj ki még.

— Vajjon?

— Gyere velünk tovább.

— Ugyan!

— Elviszlek magammal, messze, Bpestig.

— Nem találnék én onnan haza.

— Hát akkor ott maradsz. Lesz belőled uri kisasszony. Kapsz kalapot, sárga topánt . . .

És a Rákhel nem rántotta ki kezét az arany szemüveges kezéből . . .

Ujra fölarsant az éljen, újra fölzendült a muzsika. Indult a masina tovább. A Rákhel-két is vitte magával.

A kákicsi lányok irigy szemmel néztek utána:

— Hej! Milyen jó dóga van neki! Kivasutazza magát kedvére.

Azzal indultak hazafelé. Fele utjára eljöttek elébük a falubeli legények:

— Hát a Rákhel hol hagyátok? — kérdezte a Balogh Ruben.

— Dejszen annak jó van most módja! Elvitte magával az arany szemüveges kopasz.

— Hova vitte?

— De hát ki tudja azt! Majd vissza-kerül. Mentek Söllérről többen is. Az esti vonat majd visszahozza.

apja. Minden szemrevaló leány vegye fel az ünneplőjét. Virág, zöldág legyen bőséggel.

Azonkivül parancs adaték ki Karimás Jónás kisbírónak, hogy a tarackokat hozza el a falu kovácsától, mert hogy holnap nagy mozsarazás lesz az urak tiszteletére.

Ő maga meg addig bevágott egy ékes, körmönfont dikciót, amivel az urakat illendően felköszöntse.

Ugyan az urak uti levelében nem volt benne a kákicsi megállás, hanem egy előre menesztett sürgöny, meg a bakterház környékét ellepő nagy népsokaság . . . A zöld ággal diszitett, fellobogózt nagy Vehemot utóbb is kénytelen volt megállani.

Harsogó éljen-riadalom fogadta az érkezőket. Az urak kihajoltak az ablakokon, kinyitogatták a kocsik ajtaját, úgy hajlongtak, úgy köszöngettek a kalapjaikkal.

Sáfár Mihály uram titkon valamit sugott a leányoknak. Ott settenkedtek azok körülötte. Egy sereg kacagó fehér tuba galamb.

Alig hogy elvégezte bíró uram a mondókáját, egyet hunyorított félszemével a leányok felé. Csak azt várták azok. Mint a saskahad, neki rontottak a vasuti kocsiknak, betörték a fényes uri kupétákba. Az urak kénytelenek voltak utat engedni. A leányok meg végig cirogatták az urak orcáját. Hagyták magukat ölbe ültetni. Egy-egy lopva adott csókot is visszaadtak szívesen:

— Éjdős, kegyős nagyságos urak, vigyenek el minket is dej legalább Sölléig.

No már ezt az egyet hogy meg ne tennek nekik!

Csak a Tóth Rákhel kezét fogta meg a Balogh Ruben:

— Rákhelkém, te ne menj el.

— Már mért ne mennék, mikor a többi is mén.

Hát biz ez lelketlenség is volt; azt kívánni, hogy mikor a többit ingyen megkocsikáztatják az új vasuton, hogy a Rákhel maga itthon maradjon.

Hiába volt a kérés. A leány kirántotta kezét a legény kezéből s ő is a többi után ment.

Bent a vasuti kocsiban folyt a vidám kacagás, nevetés. Bizony megkeverték az urak fejét a kákicsi szép leányok.

No de most már induljunk. Nem állhat sokáig a vonat. Sellyén is várnak. És a gép egyet füttyentett, egyet szusszantott s indult tovább. Hát csak hadd füttyentsen, hadd szusszantson. A kákicsi lányok tudják jól a maguk dolgát.

Alig hogy elindult a mozdony, a lányok újra kezdték a cirógatást. (Veszedelmes, csiklandós tenyerük volt!)

— Éjdős, kegyős, nagyságos, méltóságos urak, tögyék mög azt a szivességet, hogy ezután is ne csak füttyentsen Kákicsnak a vonyás, hanem mög is álljon.

Jól kieszelte ezt Sáfár Mihály uram. Az urak utóbb is kénytelenek voltak engedni.

— Na, jól van. Majd lesz rá gondom, ha mást nem, legalább föltételes megálló helyet kapjon Kákics.

Ezt mondta egyik arany szemüveges ur. Ezért aztán kapott a Tóth Rákheltől egy szivből szakadt cuppanós csókot nemcsak a kezére, hanem a két orcájára is.

ból megtudniok, hogy azon a helyen mintegy öt-hatszáz évvel ezelőtt egy óriási kolostor állott, melynek aljában és titkos rejtett pincéiben nagymennyiségű kincs van elásva.

Többek között sok zsák arany, aranykardok, sőt az az egész világon híressé (?) vált kolostori aranyharang is ott van eltemetve.

A napi munkában keservesen görnyedő bányászok e hír hallatára elvakítva elhatározták, hogy felkeresik azt a kincset rejtő helyet.

Vasárnap délben aztán: *Gulyás Mihály, Szeli István, Beluska János, Keszte József* és valami »Sándor bácsi« — kinek a vezetéknevét nem is tudják — elmentek a vonattal Szent-Lőrincig s onnan gyalog Dinnyeberkiig, a hol a község előljáróságától engedélyt kértek az ásások eszközölhetésére.

A község előljárósága — mely már tudott a községben elterjedt babonáról — készséggel megadta az engedélyt.

Ekkor legelőször is a templomba mentek, a hol szentelt tömjént és vizet szereztek, s így felszerelve indultak el a jelzett helyre.

Ott aztán a »Boldogasszonyfa« környékét parázsra tett tömjénnel körül füstölték, majd a parászt a szentelt vízzel oltották el.

Néhány pillanat múlva már erősen kopogott a csákány a kemény rögön.

Az ásást *Beluska János* vezette, a ki itthon a bányatelepen is elővájár, míg a többiek csak a földet hordták el a csákány nyomán támadt rés körül.

Ferdén ástak le a földbe — pince alakra — s ember magasságnyra bolthajtást is hagyva maguk fölött, beljebb s beljebb hatoltak a föld gyomrába.

Két nap és két éjjel folytonosan ástak s le is tértek 8—10 méter melyre a föld alá de sem a rejtet pincének, sem a remélt kincseknek nem tudtak a nyomára akadni.

Végre is a napi munkától fáradtan, az éjjelezésektől elcsigázottan s reményt veszítve, indultak a tegnapi estivel haza.

Gulyás Mihály bizonyos komikus bánattal így fejezte be elbeszélését:

— Kincset ugyan nem találtam, a pénzemet azonban elköltöttem, berugtam és most ráadásul még be is csuknak.

— Régen elindultak?

— Csak az imént.

És a *Balogh Ruben* eldobta botját, kalapját. Nekiindult futva a vasuti töltésen. Inge, gatyája csak úgy lobogott a magaverte szélben.

Pajtásai ámulva néztek utána:

— Bezzeg nem éri az már utól.

A *Ruben* meg futott tovább, mint akit az esze kerget. A vasutiak váltig kiabáltak utána, hogy nem szabad a töltésen járni. Oda sem hederített. Futott tovább, míg az ut kanyarultnál eltakarta a füzes.

Harmadnapra hozta haza szegény, özvegy édes anyja valahonnan Slatináról halálos beteg. Tüdőgyuladást kapott. Negyednapra már kivitték a temetőbe.

*

Hát bizony a *Balogh Rubennek* került legtöbbször a kákicsi megállóhely, mert az az életével fizette meg.

*

A *Tóth Rákhel* is megkerült valami félészendőre. Olyan napernyős, kalapos kisaszszony vált belőle, mint annak a rendje. Az öreg *Tóth Máté* nem is ismert rá a leányára. Annaira nem ismert rá, hogy be sem eresztetet a házába:

— Nem tesz engem lóvá a leányasszony. Az én *Rákhelkém*et elgázolta a vasut. El is temették. Ott van kint a sirja a temetőben. Ugy igaz. Elmehet a leányasszony.

És a *Rákhelke* nem állhatja meg, hogy ki ne menjen a temetőbe, megnézni azt a sirt, amelynek iromba betüiből a *Balogh Ruben* neve kerekedik elő.

És ott ráér eltűnődni azon, hogy nem-e jobb lenne valósággal itt lenni alant, mint visszamenni a fényes uri jómódba.

Bodonyi Nándor.

A rendőrség a vonatbeli késelésért fogva tartja a bányászt s ügyét a panaszos kérelmére átteszi a bírósághoz.

Ime, ismét egy fényes példája, hogy a nép között nem hódít a felvilágosodottság korzaka, hogy nem hal ki közülök soha sem az ostoba babonáskodás.

H i r e k.

Pécs, 1898. nov. 23.

Szárnyakon a városon át.

(A sok kis leányok.)

Szokatlanul élénk, néhány nap óta városunk főutcája, melyen csak úgy sűrög-forog a szebbnél szebb leányok tömege.

Boltból ki — boltba be így megy ez egész napon át, s a ruha és divatárus kereskedők nem győzték kiszolgálni a sok élénk kis leányt, kik most sorra járják a mamákkal az üzleteket.

S van ám köztük sok idegen arc is, annyi édes vidéki baba, kik mindannyian kedves csicsergéssel tipegnek végig az aszfalton, s elpirulva lesütik szemecskéiket, ha egy-egy fess jogász gyerek a bé-bé kalap alá akar nézni.

Pedig hiába takarják el rózsás orcácskáikat, hiába sütik le hosszú selymes pillajú szemecskéiket, mert ma este az a sok fess jogász bátran szemügyre veheti őket, a bálterem vakító villanyfényénél, hiszen azok a sok kis leányok — a jogászesztélyre készülnek.

(A kucsir kocsik.)

A pécsi utcák kocsiforgalma is megsaporodott néhány nap óta két egy lovas kucsir kocsival, melynek bakjáról, feszes huszár attilájú tiszt urak tartják a »telivér« gyeplőjét. Igazi passzió nézni ezt az elegáns ügétést, a melylyel az a csinos alkalmatosság végig száguld a főutcán, s melyet oly gyönyörködve néznek végig a korzó szép hölgyei.

De kedves tiszt urak! Jó is volna tán kissé lasabban hajtani, mert könnyen megesisik a mi szűk utcáinkban, hogy a telivér oly formán talál valamelyik járókelő tyukszemére hágni, hogy annak a feje is — a kerék alá kerül, aminf ma délelőtt történt!

(Az alsó szoknya.)

A napokban egy kissé felakadtak a komoly képű, szigorú rendőrségi urak, kiknek egész váratlanul olyan vendége akadt, melylyel nem tudtak egy könnyen elbánni.

Olyasmit adtak a kezükbe, ami hivatali eljárás közben nem mindennap szokott közkezen forogni.

Ez a szokatlan dolog pedig: *egy piros atlasz, alsó szoknyácska volt.*

Kora reggel hozta egy rendőr, mint talált tárgyat *Oberhammer* rendőrkapitány elé, hivatalos stílusban mondván:

— Kapitány ur kéröm! Hoztam egy alsó szoknyát. Tanáltam az utcán!

A kapitány csak nézte azt a finom, suhogó illatos jószágot, melyen a gyűrődések még akkor is azokra a bájos gömbölyű idomokra engedtek következtetni, melyek csak nem rég bujhattak ki belőle.

Eleinte a mi bátor viharedzett rendőrkapitányunk hozzá sem mert nyulni a szoknyácskához, de aztán bátorságot vett magának — megfogta.

Milyen édesen, szerelemre csábítóan susogott az az édes kis apróság!

Alig terjedt el a híre a becses leletnek, a fiatal rendőrtisztviselőknek hirtelen száz sürgős dolga akadt *Oberhammer* kapitány szobájában.

Mindannyian kíváncsiak voltak arra a pikáns szoknyácskára, mely selymes mivoltában olyan lágyan simult arra a rideg hivatalos pamlagra.

Voltak olyanok is, akik komoly, tudákos arccal kezdték feszegetni, hogy ugyan kié le-

hetett? hogy veszett el? s kezdtek már a csintalanabbnál - csintalanabb regék szárnyra kapni. Csupán *Oberhammer* rendőrkapitány maradt megrögzötten komoly, mert ő aki életében annyi talált tárggyal végzett, most nem tudott praecedens, a pajkos atlasz szoknyácska hivatalos kezelésére.

Csak nem hagyhatja ott a pamlagon heverni? Hiszen ez a riktó kis jószág veszélyeztetné a hivatalos tekintélyt. S valószínű-e hogy valaki jelentkezni fog a szoknyáért, mely esetleg az éj cselekményeiben bünjelként szerepelhetett.

— Eh! — gondolta magában — be dugom a szekrénybe addig, míg valaki érte jön.

S már-már elkövette azt az elhatározott udvariatlanságot, midőn egy piros pozsgás, mosolygó arcú szobacica pördült be az ajtón.

— Kezét csókolom tekintetes ur! A nagysága levelet küldött kérem, tessék elolvasni, — s ezzel átnyújtott egy névjegyet, melyre ez volt írva:

»Kedves kapitány ur! Szobalányom — az ostoba — amint tegnap este előadás után haza vitte ruhámat, a ruhakosárból egy piros atlasz szoknyát elvesztett. Ha valaki megtalálta volna, kérem nekem kakaküldenem.«

A névjegy tulsó oldalának szövegét diszkretiliónk tiltja elárulni, annyit azonban elmondhatunk, hogy a csintalan kis szoknyácska, *szinpadunk egyik csicsergő csalóányává volt.*

Az operette-szerű hivatalos aktus befejezéseként a szobacica megragadta azt a szerelemre csábítóan susogó atlasz szoknyácskát, s diadalmasan vitte haza bájos urnőjének.

Oberhammer kapitány pedig megkönnyebülten sóhajtott fel:

— Csakhogy elvitték!

Gecsi Gerő.

Naptár 1898. november hó 24-én

Naptár: csütörtök, nov. 24. — Róm. kath.: Ker. János. — Prot.: Krizogén. — Görög-kel.: (nov. 12.) Alam. János. — Zsidó: Kiszlev 10. — Nap kél 7 óra 4 perckor; nyugszik 3 óra 58 perckor. — Hold kél 1 óra 40 perckor délután; nyugszik 3 órakor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: eső és hűvös idő várható.

Színház: »Gésák«, operett.

— (**Idegen rendjelek.**) A király ő felsége megengedte, hogy *Ludvig* Gyula miniszteri tanácsos, a m. kir. államvasutak elnökgazdátója, a királyi román csillag-rend II-dik osztályát; *Opris Péter* m. kir. posta- és távirat-igazgató, a királyi porosz vörös sasrend III-adik osztályát; *Hauser János* a mohács-pécsi vasut felügyelője a királyi porosz koronarend III-adik osztályát; *Kaffka József* m. kir. posta- és táviratfelügyelő, a királyi porosz koronarend IV-ik osztályát és a királyi porosz vörös sasrend IV-ik osztályát; *Miklóssy Géza* m. kir. posta és táviratfőtiszt és *Sperl Márton* mohácsi állomástönök, a királyi porosz koronarend IV-ik osztályát elfogadhasák és viselhessek.

— (**Himen.**) *Deutsch Lajos* földbirtokos, a nagykanizsai *Deutsch Sándor* és fia cég beltagja, eljegyezte *Pécsett Schwartz Vil-mát*, dr. *Schwartz Frigyes* közkórházi főorvos leányát. — *Rozmanich Kálmán*, Tolnavármegye alleveltárosa, eljegyezte özv. *Kossa Dezsőné* szüli *Kaszap Irmát* Szegzárdon.

— (**Igazgatóválasztmányi ülés.**)

A baranyamegyei gazdasági egyesület igazgató választmánya f. hó 30-án (szerdán) délután 3 órakor a vármegyház közgyűlési termében *Ország* Lajos elnöklete alatt ülést tart. Az ülés tárgyai a következők: 1. Elnöki jelentés

az egyesületi vagyon elhelyezéséről. 2. Pénztáros jelentése az egyesületi tagdíjakról. 3. Alapszabályok átdolgozására egy bizottság választása. 4. A községi faültetéséről jelentés. 5. Esetleges indítványok.

— **(A várva-várt nap.)** Sokan számítgatják már régóta a napokat, melyek a mai estétől még elválasztották őket, különösen a fiatalabb jogászok, kiknek első igazi mulatsága lesz a mai, a melyet ők rendeznek, ők fogadják a hívásukra megjelenő vendégeket. És a vendégek is, különösen az a sok szép fiatal kis leány, akik még eddig csak hallásból, álmaik után ismerték egy táncestély édes izgalmait, gyönyöreit, egész nap lázas készülődések között várják azt a pillanatot, a midőn valamelyik rendező karján beléphetnek a *Vigadó* tánctermebe, a hol a katonazenekar és *Farkas Sándor* legényei készen várják őket. hogy egész éjjel a jobbnál-jobb táncdarabokat játsszák részükre. És a bizonyára kellemesen eltöltött estély sok kis leányt, sok fiatal jogászt avat fel a tánctermekek jövőbeli, rendezésére, de a kik előtt örökre feledhetlen marad a ma este, melyen az első multság gyönyöreiben volt részük.

— **(A legközelebbi thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet legközelebbi thea-uzsonnája nem december 4-én lesz, mivel akkor a Kath. Kör. tart felolvasó-estélyt, hanem a jövő vasárnap, folyó hó 27-én. A thea-uzsonnán lesz ének, szavalat és zongora-előadás.

— **(Három galamb húzza azt a harangot . . .)** Ma délután 3 órakor temették el *Fodor Gizellát*, *Fodor Pál* ügyvéd és neje szül. *Obermayer* Janka fiatalon elhunyt leányát az Anna-utca 1. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. A letört virágszálként hideg őszutó idején jobblétre szenderült ifju leány koporsóját megtört szülei, zokogó testvérei, valamint a gyászoló rokonság és nagyszámu résztvevő közönség kísérte ki a temetőbe a harangok zúgása mellett. És a ki látta a gyászmenetet s olvasta a koporsón: „Élt tizenhét évet,“ — eszébe jutott az a bánatos, szomorú dal:

„Három galamb húzza azt a harangot,
Úgy temetik a negyedik galambot!“

— **(A pécsi légszeszgyár igazgatója)** Krászonyi Ferencz már arról értesítette a Verdi-Requiem rendezőségét, hogy ugy az előadáson, mint valamennyi próbán felmerült, összesen 44 frt 96 kr. költséget, a hazafias célra való tekintetből, az igazgatóság egészen elengedi. Ez a szép tett magamagát dicséri.

— **(Agyon akarta ütni.)** Izsépen a napokban csaknem halálra vert egy ember egy asszonyt. *Peceljancsin* Marko, izsépi lakos ugyanis boszúból az utcán egy karóval megtámadta *Ocsolics* Mártát és addig ütötte, míg eszméletlenül terült el a földön. A levett asszonyt csak az összesereglett nép tudta az agyonveréstől megmenteni s az most életveszélyes sebekkel fekszik otthon. *Peceljancsin* Markot elfogták s bekisérték a mohácsi járásbirósághoz.

— **(Álmában zsebelték ki.)** *Szekánics* Vlada, baáni lakos, Főherceglakról kocsijával hazalelé hajtván, elnyomta a buzgóság s elaludt a kocsin. Álmat azonban drágán fizette meg, mert mikor felébredt és

zsebeiben keresgélmi kezdett, nem találta a pénzt, pedig még mikor a kocsijára felült, ötvenhárom forint volt a zsebében. Panaszára aztán megindult a nyomozás és csakhamar kiderült, hogy álmában kizsebelték a kocsiján és úgy vitték el a pénzt. A tettesek is megkerültek *Mihaljovics* Marko és *Ivanovits* Marko, baáni lakosok személyében, a kik most a dár-dai járásbiróság gondjai alatt vannak.

— **(Megvert ember.)** *Lakatos* Péter, mohácsi lakossal találkozott a rózsá-utcában *Kovács* Pál szintén mohácsi lakos. A mint csendesen elhaladt az ember mellett, az minden ok nélkül rátámadt, hogy miért nem tér ki előle jobban s mikor *Kovács* ezt nem hagyta szó nélkül, nekiesett és ököllel agyba-főbe verte. Csak a lakók megjelenésére hagyta félbe a verekedést az izgága *Lakatos* Péter, a ki e hősiességéért most bizonyára lakat alá kerül.

— **(Elfogott sikkasztó.)** *Vince* István, siklósi illetőségű napszámos, Szabadkán sikkasztást követvén el, a büntetés elől megugrott. Ezért a szabadkai törvényszék elrendelte a körözését és most Siklóson, hol megvonta magát, el is fogták s átkisérték a szabadkai ügyészséghez, hogy elvegye büntetését a sikkasztásért.

— **(A vitriol.)** *Vince* József, mohácsi lakos furcsa panaszt tett a csendőrségnél. Az ugyanis a panasz, hogy *Német* Mária nevű asszony azzal fenyegeti, hogy leönti vitriollal, vagy megveri az utcán, úgy, hogy szegyenében megszökik a városból. *Német* Mária a panasz folytán életveszélyes fenyegetésért vonták kérdőre s ő nem is tagadta, hogy mivel fenyegette *Vince* Józsefet, mert az a női becsületében gázolódott. A vitriolos ügy most a bíróság elé fog kerülni.

— **(Öngyilkos fiu.)** *Galimberty* Umberto, 18 éves fiu Kaposváron a köztemetőben révolverrel meglötte magát. Bevitték a vármegyei közkórházba, hol pár órai szenvedés után meghalt. A boldogtalan fiu, meg gondolatlan tettevel nagy fájdalmat okozott családjának. Az öngyilkosság okául azt emlegetik, hogy *Galimberty* Umberto kétségbeesett jövője fölött, mert tanulmányában nem volt kitartó s így nem tudott se álláshoz, se kvalifikációhoz jutni. Halála előtt egy szép leány ismerősének szerelemtől áradó búcsuzó levelet irt.

— **(Vásári történet.)** A tegnapi vásár alkalmából idebe járt *Steinbacher* Márton somogyi lakos is, aki dolgait elvégezvén, a vásártéren levő panorama felé igyekezett.

— Adjanak egy bilétát — mondta nagyuri tempóval leszurva a húsz filléretet.

Adtak neki belépti jegyet, sőt még egy „nyerő számot“, melylyel a szerencsés ember az ingombtól a gyertyatartóig mindenféle „disz-műtárgyakat“ nyerhet.

Steinbacher éppen befelé igyekezett, midőn megpillantotta a pénztár mellett álló viaszfejű, ráncos képű reklám alakot, mely folytonosan ide-oda csóválta a fejét.

A vendég elnézte egy darabig a mozgó bábót, de aztán kitört belőle a jó érzés.

— Enyje az Arkangyalát! Hiszen ez a micsoda itten, az én házsártos feleségemre hasonlít. No legalább egyszer pénzemre kitöltöm a boszumot. S a következő pillanatban

akkorát vágott botjával a bábu viasz fejére, hogy az menten két darabba tört.

A boszuálló férjet, persze mindjárt lefülelték, s behozták a rendőrségre, sőt a komédiás az eltört bábuért kártérítési pórt is indít ellene, s így valószínűleg drága lesz a férji szeretet eme erőszakos megnyilatkozása.

— **(Megégett takarékkönyv.)** Annak idején mi is hirt adtunk olvasóinknak arról, hogy *Katits* Illés bányatelepi lakos elmebeteg, a szőlőjében levő présházat felgyújtotta, mely hamuvá égett. Az elmebeteg gyujtogatót azóta már felszállították a budapesti országos tébolydába, s gondnokság alá helyezése folytán ügyeit most az árveszék kezeli, mely a napokban hívta fel *Katits* Illés rokonait, hogy az elmebeteg tulajdonát képezett háromszáz tiz forint betétről szóló takaréktári könyvecske hollétéről adjanak felvilágosítást. Az árveszéki megkeresés folytán a rendőrség tegnap kihallgatta az elmebeteg ember nővérét, *Marovics* Istvánné *Katits* Anna pécsi lakosnőt, a ki kijelentette, hogy bátyjának takaréktári könyve, a gyujtogatás okozta tűzvesztésben — elégett. A rendőrség most a megégett takaréktári könyv hivatalos megsemmisítése, s egy új könyvnek kiállítása iránt intézkedik, melyet további kezelés végett az árvaszéknél fognak elhelyezni.

— **(A pécsi keresk. ifj. kaszinó)** f. hó 26-ki estélye iránt általánosan igen nagy az érdeklődés, ami főleg a közreműködő személyeknek, *Schlesinger* Aranka k. a. *Kondor* Béla és *Goldstein* I. uraknak tudható be, de a rendezőség egyéb tekintetben is mindent megtesz, hogy a vendégeknek kedélyes estét biztosítson és ismerve a kereskedelmi ifjuság ügybuzgóságát, remélhető, hogy ez estély méitő bevezetése lesz az idej estélyek sorozatának. A kaszinó estélyeit nem kizárólag tagjainak, hanem a nagyközönség részére rendezi és vendégeket igen szívesen lát. Belépti-díj tagoknak 1 kor., vendégeknek 2 kor., családjegy 3 személyre tagoknak 2 kor., vendégeknek 4 korona.

— **(Tél a Dunán.)** A Dunai Gőzhajózási Társaság közhírré teszi, hogy az idén Budapest-Mohács között a személyszállító hajók utoljára indulnak Budapestről — Mohácsra november 27-én és Mohácsról — Budapestre november 29-én.

— **(Mi a bátorság?)** A mindegyre ismétlődő gómbamérgezési esetek folytán a kávéházi viccelők erre a kérdésre így felelnek: Ha valaki gombát eszik és pécsi bort iszik rá.

— **(Tálat ludak.)** A város ismétlődő állójában egy pár bitangságba került lud vándorja a gazdáját. Igazolt tulajdonosa a városi házan átveheti.

— **(Lefoglalt hamis bor.)** A nagyváradi rendőrség 8000 hektoliter bort, melyet Pécsről szállítottak, lefoglalt. Az illető árusoktól a pénzügyigazgatóság meg fogja vonni az italmérési engedélyt. A kereskedők a pénzügyminisztertől kérni fogják testületileg, hogy ne fossa meg őket ez intézkedéssel kenyerüktől.

— **(Új anyakönyvvezető.)** A magyar-belügyminiszter Baranyavármegyében a magyar-mecskei anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé, a születések és halálos esetek anyakönyvezésére szorító hatáskörrel, *Novacsek* Sándor segédjegyzőt nevezte ki.

— **(Kézrekerült betörő.)** Fördös György drávaszabolcsi lakostól — betörés után — negyvenegy forint készpénzt és Dobos István vörösmarti lakostól egy zsebórát vitt el még hónapokkal ezelőtt valami ismeretlen tettes. Többé azonban már nem ismeretlen ez a tettes, mert most elfogták Szabó István újvidéki illetőségű csavargó személyében. A lopott órát megtalálták nála, de a pénzt már régen elköltötte. A kézrekerült betörőt a dárdai járásbírósnak adták át.

— **(Rablás az országon.)** Mihajlovič Antal kistaludi lakos lassan ballagott hazafelé Főherceglakról, mikor egyszerre egy ember elébe állt s pénzt követelt tőle. A megtámadott ember védekezni próbált, de a támadó a kezében levő léccel leütötte s aztán elrabolta a nála levő négy forint ötven krajcárt. A leütött ember a mint eszméletre tért, amugy véresen sietett jelentést tenni az esetről s a rablót nyomban el is fogták Sztankovits Sándor kistaludi napszámos személyében, ki tettét be is ismerte. Most a dárdai járásbírósnak börtönében ül.

— **(Elgázolt asszonyok.)** Burghardt Bélaváry Aladár pécsi 8-ik huszárezredbeli hadnagy ma délelőtt a piactér és Fereniec-utcája sarkán egylovas kocsijával elütötte Kis Gadó Józsefné Simon Róza és Kis Gadó Anna püspök-bogádi lakosnőket, kik a hetivásárra jöttek be. Kis Gadó Annát csupán elütötte a kocsi rudja és a kezében levő edényeket törte össze, míg Kis Gadó Józsefné Simon Róza a ló lábai alá került s a jobb lábán szenvedett jelentékenyebb sérülést, mindamellett azonban a maga erejéből tovább tudott menni. A kocsit Görber rendőr megállította és az esetről jelentést tett az ügyeletes rendőrbiztosnak, kinek távollétében Drasenovits Jenő rendőrfogalmazó vette fel a jegyzőkönyvet. A rendőrség tiltott sebeshajtás miatt az utrendőri törvény alapján tíz forint bírság és öt forint 50 kr kártérítés megfizetésére kötelezte Burghardt Bélaváry hadnagyot, ki az ítéletben megnyugodott és megígérte, hogy a bírságot holnap le fogja fizetni.

— **(Veszekedő inasok.)** Lauber Károly bádógos, Ilz József asztalos és Horváth József könyvkötő inasok ma reggel a piactéren összeveszttek és csinos kis verekedést rendeztek, melynek a rendőrszem vetett véget, a verekedő sihedereket a városházára kísérve, ahol délutánig fogva tartották őket.

— **(Jupiter közeledik.)** A délkeleti égen most a Jupiter ragyog hajnalcsillag gyanánt. Visszatérve a nap körül való utjából, naponként 1,346.850 kilométerrel jön közelebb a földhöz, úgy, hogy látszólagos átmérője mind nagyobb, fénye mind erősebb lesz, 1899. április 27-én lesz legközelebb hozzánk, közelebb mint ez év március 27-én volt. Földközelségének logaritmusa akkor 0,648.973 volt, az idén csak 0,646.173 ami 4,275.501 kilométer különbséget tesz ki. Jövő évre tehát a Jupiteren teendő megfigyelések kedvezőbben alakulnak, mint az idén.

— **(Összelopott lakoma.)** Bizonyára jóféle birka-paprikásból és mellé jó borból álló lakomát csaptak magoknak azok az ismeretlen tettesek, a kik Monostoron egy éjjel épen három betörést követtek el. Először

Fuchs György udvarán egy akolt törtek fel s onnan egy birkát emeltek el. Úgy látszik azonban, hogy keveselték azt a lakomához, mert Schneider Ferenc udvarát is meglátogatták és onnan meg két birkát hajtottak el. Végül betörtek Vakanyác Misó présházába és ötven literre való bort vittek el magukkal, hogy boruk is legyen a birka-paprikás mellé. A potya lakomára éhezett betörőket nyomozzák.

— **(Kisfarsang vége.)** Vig muzsika kihallik a pusztára dalolja fiatal, öreg, mert hát kisfarsang van, mulatni kell, elő van írva, hogy a cigánynak, ha tetszik, ha nem tetszik, huzni kell a sirva-vigadó magyar ember számára a vidámitót, itt az utolsó hét, még néhány nap és a fiatalság ünnepe, az esketések szezonja be lesz fejezve; igazán sirva vigad a magyar ember ebben a nagy kaoszban; nem lát egy vigasztaló pontot, a hol megnyugtató szomorú szívét. De mikor a cigány keresztbe teszi a vonót, elbusul, hogy nem úgy van most, mint volt régen, a magyar ember újra fölébred és azt mondja, hogy jobbnak kell lenni! Ez évben feltűnő nagy számban járultak ifjaink és öregeink a házasság rabláncra fölvételére, de a mely láncot szívesen viselik!!

— **(Advent.)** A jövő vasárnap megkezdődnek a roráték, vagyis a hajnali misék. Még sötétség borul a tájra, midőn megszólal a harang hívó szava, hogy ama sötétségre emlékeztessen, a melyben 4000 évig botorkált az emberi nem az isteni Megváltó eljövetele előtt. Maga a szent mise által pedig ama égő vágyunk emlékét ünnepli meg az anyaszentegyház, a melylyel az erkölcsi nyomorba merült emberiség az Udvözítő után epekedett. De ez emlékezeten kívül még előkészíti a hitek lelkét a karácsonyi szent ünnepekre, hogy midőn a Megváltó eljövetele ünnepejük, lelkünkbe is megérkezzék kegyelme által. E magasztos jelentőségű misék a templomokban reggel 6 órakor veszik kezdetüket.

— **(Fejérváry miniszter levele.)** A honvédelmi miniszter levelet irt a köztörvényhatóságoknak. Panaszos tapasztalatát hozta szóba a honvédelmi miniszter. Tapasztalta ugyanis, hogy midőn tartalékos honvédelegénységi állomány az őszi gyakorlatokra behivatott, ezeket a polgári hatóság igyekezett a gyakorlat alól mentesíteni. Felhozták a kimentés céljából, hogy az illető tartalékos honvéd legény más hivatalbeli alkalmazott szabadságon léte következtében hivatalában nélkülözhetetlen. Most azért felhívta a katonas Fejérváry miniszter a polgári hatóságokat, hogy ezen honvéd legénységi illetőknek a helyettesítésről idejekorán intézkedjenek, mert a honvédelmi miniszter ezután ilyen okokra nem fog adni felmentési engedélyt.

— **(Bizalmatlanság.)** A pécsi borhamisításnak máris megvannak a maga következményei. Ezek között leginkább figyelemre méltó a borivó közönség nagy mértékben megnyilvánuló bizalmatlansága, ami a fővárosban máris érezhető s a mit a vidéken is hamarosan konstatálni fognak. A vendéglősök, kik a közönség bizalmának és bizalmatlanságának megbízható fokmérői, immár megkezdtek a panaszt s nem lehetetlen, hogy értekezni is fognak. A dolog ugyanis úgy áll, hogy amióta az újságok mind részletesebben ismeretik azt a nagyarányú borhamisítást, ami Pécs városát vallhatja otthonának, azóta a fővárosban kevesebb bort mérnek ki és adnak el. A szolidabb lelkek, akik étkezéseik alkalmával

két-három decit fogyasztottak, vagy egyszerűen beszüntették a borivást, vagy pedig a sörözők táborába csaptak át. Azok pedig, akik különösen vacsora után fogtak az iddogáláshoz, csodálatos módon mértéket kezdenek tartani. A hamisított bor irányában megnyilatkozó ellenszenv határozottan növeli a józanabbak számát. Senkisésem bizonyos ugyan abban, hogy hamis bort kap, de a lehetőség folyton ott ólalkodik s az emberek inkább kevesebbet, vagy semmit sem isznak, mintsem hogy hamis borral oltsák szomjuságukat. Tapasztalatokban megöregedett feleségek, akiknek férjei ilyen, vagy olyan asztaltársaságokban töltötték az éjszakákat, arra a fölfedezésre jutnak, hogy az uraik korán hazatérnek, ellenében a multtal. Mindezzel jár az is, hogy manapság jóval kevesebb embernek fáj a feje s hogy a macskanyöször nem garázdálkodik úgy, mint annak előtte. Ily körülmények után talán még elismeréssel is lehetne adózni a borhamisítóknak, akik alapján véve a mértékletességi egyetek malmára hajtják a vizet, növelve ama kevesek számát, akik a józan életben találnak nagy gyönyörűséget. Nagy reményeket mindazonáltal bajos volna a pécsi borhamisításához fűzni, mert hát az efajta ijedtség és bizalmatlanság, amely most uralkodik, nem szokott sokáig tartani. Hamarosan elérkezik az idő, amikor a korcsmárosok nem panaszkodnak s amikor a most züllésnek induló asztaltársaságok újból egyesült erővel folytatják gyülekezéseiket, hogy a szegény obstrukciós ország boldogságára üritsék a poharat, ha abban mindjárt pécsi bor leszen is.

— **(A jobbra kitérők egyesülete.)** A német embernek meg van az a sajátossága, hogy szeret egyesületet alakítani. Ha csak annyian vannak együtt, hogy elnököt, jegyzőt, pénztárost és ellenőrt lehet választani, azonnal egyesületté alakulnak. Mindenik betölt valami tisztséget, úgy hogy tag nem is marad. A cím, melyen az egyesület megalakul, a lehető legváltozatosabb és nem mindig a legokosabb. Ez különben természetes is, mert a hol annyira elharapózott, szinte betegséggé lett az egyesület-alakítás, ott fattyuhajtásának is kell lennie. A legujabb fattyuhajtás: a jobbra kitérők egyesülete. Furcsa kis egyesület ez. Münchenben ütött tanyát. Célja a gyalogos közlekedés reformja. Az egyesület tagjai ugyanis a mellett agítálnak, hogy az utcán mindig jobbra tartsanak az emberek. A tagok kötelezték magukat, hogy csak jobbra térnek ki és mindazokat a szembejövőket, a kik nem e szerint az elv szerint járnak, határozott föllépéssel a jobbra kitérésre figyelmeztetik. Kik lehetnek az egyesület tagjai, arról nem szól a hír, de bizonyára csak jól megtermett, erős embereket vesznek föl a tagok közé, mert nagyon pórul járhat az a nyápic, gyöngye legényke, a ki ezzel állít meg valami haragos óriást:

— Jobbra tessék kitérni! Ez a gyalogos közlekedés szabálya.

— **(Gyilkosság az utcán.)** Major Ferenc 24 éves dunaföldvári cipészsegéd Budapesten vasárnap este 10 óra tájban a Gyár-és Mozsár-utca sarkán levő sétányon járt föl s alá kedvesével, miközben Nikl Jenő, 21 éves kereskedősegéd jobb multság hijján ingerkedni kezdett velük és sértő megjegyzéseket tett a leányra. A leányt elfogta a düh, hogy őt csak olyan perszonának nézik és biztatta Majort, hogy üsse pofon a tolakodót, a ki enyelgésüket zavarja. Major ezt meg is tette, mire Nikl előrántotta zsebkését és nyakon szurta vele, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a penge épp a nyaküteret metszette keresztül. Hatalmas vérsugár szökölt ki a sebből; a szerencsétlen Major összeroskadt és néhány pillanat múlva elvérzés következtében meghalt. Nikl és a leányt is letartóztatták.

— **Csak úgy takarítunk** ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerezzük be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr, áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű

az egyesületi vagyon elhelyezéséről. 2. Pénztáros jelentése az egyesületi tagdíjakról. 3. Alapszabályok átdolgozására egy bizottság választása. 4. A községi faültetéséről jelentés. 5. Esetleges indítványok.

— **(A várva-várt nap.)** Sokan számítgatják már régóta a napokat, melyek a mai estétől még elválasztották őket, különösen a fiatalabb jogászok, kiknek első igazi mulatsága lesz a mai, a melyet ők rendeznek, ők fogadják a hívásukra megjelenő vendégeket. És a vendégek is, különösen az a sok szép fiatal kis leány, akik még eddig csak hallásból, álmaik után ismerték egy táncestély édes izgalmait, gyönyöreit, egész nap lázas készülődések között várják azt a pillanatot, a midőn valamelyik rendező karján beléphetnek a *Vigadó* tánctermebe, a hol a katonazenekar és *Farkas Sándor* legényei készen várják őket, hogy egész éjjel a jobbnál-jobb táncdarabokat játsszák részükre. És a bizonyára kellemesen eltöltött estély sok kis leányt, sok fiatal jogászt avat fel a tánctermekek jövőbeli, rendezésére, de a kik előtt örökre feledhetlen marad a ma este, melyen az első mulatság gyönyöreiben volt részük.

— **(A legközelebbi thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet legközelebbi thea-uzsonnája nem december 4-én lesz, mivel akkor a Kath. Kör. tart felolvasó-estélyt, hanem a jövő vasárnap, folyó hó 27-én. A thea-uzsonnán lesz ének, szavalat és zongora-előadás.

— **(Három galamb húzza azt a harangot . . .)** Ma délután 3 órakor temették el *Fodor Gizellát*, *Fodor Pál* ügyvéd és neje szül. *Obermayer Janka* fiatalon elhunyt leányát az Anna-utca 1. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. A letört virágszálként hideg őszutó idején jobblétre szenderült ifju leány koporsóját megtört szülei, zokogó testvérei, valamint a gyászoló rokonság és nagyszámu résztvevő közönség kísérte ki a temetőbe a harangok zúgása mellett. És a ki látta a gyászmenetet s olvasta a koporsón: »Élt tizenhét évet,« — eszébe jutott az a bánatos, szomorú dal:

»Három galamb húzza azt a harangot,
Úgy temetik a negyedik galambot!«

— **(A pécsi légszeszgyár igazgatója)** Krászonyi Ferencz ma arról értesítette a Verdi-*Requiem* rendezőségét, hogy úgy az előadáson, mint valamennyi próbán felmerült, összesen 44 frt 96 kr. költséget, a hazafias célra való tekintetből, az igazgatóság egészen elengedi. Ez a szép tett magamagát dicséri.

— **(Agyon akarta ütni.)** Izsépen a napokban csaknem halálra vert egy ember egy asszonyt. *Peceljancsin Marko*, izségi lakos ugyanis boszúból az utcán egy karóval megtámadta *Ocsolics Mártát* és addig ütötte, míg eszméletlenül terült el a földön. A levert asszonyt csak az összesereglett nép tudta az agyonveréstől megmenteni s az most életveszélyes sebekkel fekszik otthon. *Peceljancsin Markot* elfogták s bekisérték a mohácsi járásbíróhoz.

— **(Álmában zsebelték ki.)** *Szekánics Vláda*, baáni lakos, Főherceglakról kocsijával hazafelé hajtattván, elnyomta a buzgóság s elaludt a kocsin. Álmat azonban drágán fizette meg, mert mikor felébredt és

zsebeiben keresgélgni kezdett, nem találta a pénzt, pedig még mikor a kocsijára felült, ötvenhárom forint volt a zsebében. Panaszára aztán megindult a nyomozás és csakhamar kiderült, hogy álmában kizsebelték a kocsiján és úgy vitték el a pénzt. A tettesek is megkerültek *Mihaljovics Marko* és *Ivanovits Marko*, baáni lakosok személyében, a kik most a dár-dai járásbíróhoz gondjai alatt vannak.

— **(Megvert ember.)** *Lakatos Péter*, mohácsi lakossal találkozott a rózsa-utcában *Kovács Pál* szintén mohácsi lakos. A mint csendesen elhaladt az ember mellett, az minden ok nélkül rátámadt, hogy miért nem tér ki előle jobban s mikor *Kovács* ezt nem hagyta szó nélkül, nekiesett és ököllel agyba-főbe verte. Csak a lakók megjelenésére hagyta félbe a verekedést az izgága *Lakatos Péter*, a ki e hősiességéért most bizonyára lakat alá kerül.

— **(Elfogott sikkasztó.)** *Vince István*, siklósi illetőségű napszámos, Szabadkán sikkasztást követvén el, a büntetés elől megugrott. Ezért a szabadkai törvényszék elrendelte a körözését és most Siklóson, hol megvonta magát, el is fogták s átkisérték a szabadkai ügyészséghez, hogy elvegye büntetését a sikkasztásért.

— **(A vitriol.)** *Vince József*, mohácsi lakos furcsa panaszt tett a csendőrségnél. Az ugyanis a panasz, hogy *Német Mária* nevű asszony azzal fenyegeti, hogy leönti vitriollal, vagy megveri az utcán, úgy, hogy szegyenében megszökik a városból. *Német Mária* a panasz folytán életveszélyes fenyegetésért vonták kérdőre s ő nem is tagadta, hogy mivel fenyegette *Vince Józsefet*, mert az a női becsületében gázolódott. A vitriolos ügy most a bíróság elé fog kerülni.

— **(Öngyilkos fiu.)** *Galimberti Umberto*, 18 éves fiu Kaposváron a köztemetőben révolverrel meglötte magát. Bevitték a vármegyei kórházba, hol pár órai szenvedés után meghalt. A boldogtalan fiu, meg gondolatlan tettével nagy fájdalmat okozott családjának. Az öngyilkosság okául azt emlegetik, hogy *Galimberti Umberto* kétségbeesett jövője fölött, mert tanulmányaiban nem volt kitartó s így nem tudott se álláshoz, se kvalifikációhoz jutni. Halála előtt egy szép leányismerősének szerelemtől áradó búcsuzó levelet irt.

— **(Vásári történet.)** A tegnapi vásár alkalmából idebe járt *Steinbacher Márton* somogyi lakos is, aki dolgait elvégezvén, a vásártéren levő panoráma felé igyekezett.

— Adjanak egy bilétát — mondta nagyuri tempóval leszurva a húsz filléreket.

Adtak neki belépti jegyet, sőt még egy »nyerő számot«, melylyel a szerencsés ember az ingombtól a gyertyatartóig mindenféle »disz-műtárgyakat« nyerhet.

Steinbacher éppen befelé igyekezett, midőn megpillantotta a pénztár mellett álló viaszfejű, ráncos képű reklám alakot, mely folytonosan ide-oda csóválta a fejét.

A vendég elnézte egy darabig a mozgó bábót, de aztán kitört belőle a jó érzés.

— Enyje az Arkangyalát! Hiszen ez a micsoda itten, az én házsártos feleségemre hasonlít. No legalább egyszer pénzemre kitöltöm a boszumat. S a következő pillanatban

akkorát vágott botjával a bábu viasz fejére, hogy az menten két darabba tört.

A boszuálló férjet, persze mindjárt lefülelték, s behozták a rendőrségre, sőt a komédiás az eltört bábuért kártérítési pört is indit ellene, s így valószínűleg drága lesz a férji szeretet eme erőszakos megnyilatkozása.

— **(Megégett takarékkönyv.)** Annak idején mi is hirt adtunk olvasóinknak arról, hogy *Katits Illés* bányatelepi lakos elmebeteg, a szöllőjében levő présházat felgyújtotta, mely hamuvá égett. Az elmebeteg gyujtogatót azóta már felszállították a budapesti országos tébolydába, s gondnokság alá helyezése folytán ügyeit most az árveszék kezeli, mely a napokban hívta fel *Katits Illés* rokonait, hogy az elmebeteg tulajdonát képezett háromszáz tíz forint betétről szóló takaréktári könyvecske hollétéről adjanak felvilágosítást. Az árveszéki megkeresés folytán a rendőrség tegnapi kihallgatta az elmebeteg ember nővérét, *Marovics Istvánné Katits Anna* pécsi lakosnőt, a ki kijelentette, hogy bátyjának takaréktári könyve, a gyujtogatás okozta tűzvesztésben — elégett. A rendőrség most a megégett takaréktári könyv hivatalos megsemmisítése, s egy új könyvnek kiállítására intézkedik, melyet további kezelés végett az árveszéknél fognak elhelyezni.

— **(A pécsi keresk. ifj. kaszinó)** f. hó 26-ki estélye iránt általánosan igen nagy az érdeklődés, ami főleg a közreműködő személyeknek, *Schlesinger Aranka* k. a. *Kondor Béla* és *Goldstein I.* uraknak tudható be, de a rendezőség egyéb tekintetben is mindent megtesz, hogy a vendégek kedélyes estét biztosítson és ismerve a kereskedelmi ifjuság ügybuzgóságát, remélhető, hogy ez estély méltó bevezetése lesz az idej estélyek sorozatának. A kaszinó estélyeit nem kizárólag tagjainak, hanem a nagyközönség részére rendezi és vendégeket igen szívesen lát. Belépti-díj tagoknak 1 kor., vendégeknek 2 kor., család-jegy 3 személyre tagoknak 2 kor., vendégeknek 4 korona.

— **(Tél a Dunán.)** A Dunai Gőzhajózási Társaság közhírré teszi, hogy az idén Budapest-Mohács között a személyszállító hajók utoljára indulnak Budapestről — Mohácsra november 27-én és Mohácsról — Budapestre november 29-én.

— **(Mi a bátorság?)** A mindenyre ismétlődő gómbamérgezési esetek folytán a kávéházi viccelők erre a kérdésre így felelnek: Ha valaki gombát eszik és pécsi bort iszik rá.

— **(Talált ludak.)** A város ismétállójában egy pár bitangságba került ludat találta a gazdáját. Igazolt tulajdonosa a városi háznál átveheti.

— **(Lefoglalt hamis bor.)** A nagyváradai rendőrség 8000 hektoliter bort, melyet Pécsről szállítottak, lefoglalt. Az illető árusoktól a pénzügyigazgatóság meg fogja vonni az italmérési engedélyt. A kereskedők a pénzügyminisztertől kérik fogják testületileg, hogy ne fossa meg őket ez intézkedéssel kenyerüktől.

— **(Új anyakönyvvezető.)** A magyar-belügyminiszter Baranyavármegyében a magyar-mecskei anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé, a születések és halálesetek anyakönyvezésére szorító hatáskörrel, *Novacsek Sándor* segédjegyzőt nevezte ki.

— **(Kézrekerült betörő.)** Fördös György drávaszabolcsi lakostól — betörés után — negyvenegy forint készpénzt és Dobos István vörösmarti lakostól egy zsebórát vitt el még hónapokkal ezelőtt valami ismeretlen tettes. Többé azonban már nem ismeretlen ez a tettes, mert most elfogták Szabó István újvidéki illetőségű csavargó személyében. A lopott órát megtalálták nála, de a pénzt már régen elköltötte. A kézrekerült betörőt a dárdai járásbírósnak adták át.

— **(Rablás az országuton.)** Mihajlovič Antal kistaludi lakos lassan ballagott hazafelé Főherceglakról, mikor egyszerre egy ember elébe állt s pénzt követelt tőle. A megtámadott ember védekezni próbált, de a támadó a kezében levő léccel leütötte s aztán elrabolta a nála levő négy forint ötven krajcárt. A leütött ember a mint eszméletre tért, amugy véresen sietett jelentést tenni az esetről s a rablót nyomban el is fogták Sztankovits Sándor kistaludi napszámos személyében, ki tettét be is ismerte. Most a dárdai járásbírósnak börtönében ül.

— **(Elgázolt asszonyok.)** Burghardt Bélaváry Aladár pécsi 8-ik huszárezredbeli hadnagy ma délelőtt a piactér és Ferencciek-utcája sarkán egylovas kocsijával elütötte Kis Gadó Józsefné Simon Róza és Kis Gadó Anna püspök-bogádi lakosnőket, kik a hetivásárra jöttek be. Kis Gadó Annát csupán elütötte a kocsi rudja és a kezében levő edényeket törte össze, míg Kis Gadó Józsefné Simon Róza a ló lábai alá került s a jobb lábán szenvedett jelentékenyebb sérülést, mindamellett azonban a maga erejéből tovább tudott menni. A kocsit Görber rendőr megállította és az esetről jelentést tett az ügyeletes rendőrbiztosnak, kinek távollétében Drasenovits Jenő rendőrfogalmazó vette fel a jegyzőkönyvet. A rendőrség tiltott sebeshajtás miatt az utrendőri törvény alapján tíz forint bírság és öt forint 50 kr kártérítés megfizetésére kötelezte Burghardt Bélaváry hadnagyot, ki az ítéletben megnyugodott és megígérte, hogy a bírságot holnap le fogja fizetni.

— **(Veszekedő inasok.)** Lauber Károly bádogos, Ilz József asztalos és Horváth József könyvkötő inasok ma reggel a piactéren összeveszttek és csinos kis verekedést rendeztek, melynek a rendőrszem vetett véget, a verekedő sihedereket a városházára kísérve, ahol délutánig fogva tartották őket.

— **(Jupiter közeledik.)** A délkeleti égen most a Jupiter ragyog hajnalcsillag gyanánt. Visszatérve a nap körül való utjából, naponként 1,346.850 kilométerrel jön közelebb a földhöz, úgy, hogy látszólagos átmérője mind nagyobb, fénye mind erősebb lesz, 1899. április 27-én lesz legközelebb hozzánk, közelebb mint ez év március 27-én volt. Földközelségének logaritmusa akkor 0,648.973 volt, az idén csak 0,646.173 ami 4,275.501 kilométer különbséget tesz ki. Jövő évre tehát a Jupiteren teendő megfigyelések kedvezőbben alakulnak, mint az idén.

— **(Összelopott lakoma.)** Bizonyára jóléle birka-paprikából és mellé jó borból álló lakomát csaptak magoknak azok az ismeretlen tettesek, a kik Monostoron egy éjjel épen három betörést követtek el. Először

Fuchs György udvarán egy akolt törtek fel s onnan egy birkát emeltek el. Úgy látszik azonban, hogy keveselték azt a lakomához, mert Schneider Ferenc udvarát is meglátogatták és onnan meg két birkát hajtottak el. Végül betörtek Vakanyác Misó présházába és ötven literre való bort vittek el magukkal, hogy boruk is legyen a birka-paprikás mellé. A potya lakomára éhezett betörőket nyomozzák.

— **(Kisfarsang vége.)** Vig muzsika kihallik a pusztára dalolja fiatal, öreg, mert hát kisfarsang van, mulatni kell, elő van írva, hogy a cigánynak, ha tetszik, ha nem tetszik, huzni kell a sirva-vigadó magyar ember számára a vidámitót, itt az utolsó hét, még néhány nap és a fiatalság ünnepe, az esketések szezonja be lesz fejezve; igazán sirva vigad a magyar ember ebben a nagy kaoszban; nem lát egy vigasztaló pontot, a hol megnyugtató szomorú szívét. De mikor a cigány keresztbe teszi a vonót, elbusul, hogy nem úgy van most, mint volt régen, a magyar ember újra fölébred és azt mondja, hogy jobbnak kell lenni! Ez évben feltűnő nagy számban járultak ifjaink és öregeink a házasság rabláncra fölvételére, de a mely láncot szívesen viselik!!

— **(Advent.)** A jövő vasárnap megkezdődnek a roráték, vagyis a hajnali misék. Még sötétség borul a tájra, midőn megszólal a harang hívó szava, hogy ama sötétségre emlékeztessen, a melyben 4000 évig botorkált az emberi nem az isteni Megváltó eljövetele előtt. Maga a szent mise által pedig ama égő vágyunk emlékét ünnepli meg az anyaszentegyház, a melylyel az erkölcsi nyomorba merült emberiség az Udvözítő után epekedett. De ez emlékezeten kívül még előkészíti a hivatás lelkét a karácsonyi szent ünnepekre, hogy midőn a Megváltó eljövetele ünnepejük, lelkünkbe is megérkezzék kegyelme által. E magasztos jelentőségű misék a templomokban reggel 6 órakor veszik kezdetüket.

— **(Fejérváry miniszter levele.)** A honvédelmi miniszter levelet irt a köztörvényhatóságoknak. Panaszos tapasztalatát hozta szóba a honvédelmi miniszter. Tapasztalta ugyanis, hogy midőn tartalékos honvédelegénységi állomány az őszi gyakorlatokra behivatott, ezeket a polgári hatóság igyekezett a gyakorlat alól mentesíteni. Felhozták a kimentés céljából, hogy az illető tartalékos honvéd legény más hivatalbeli alkalmazott szabadságon léte következtében hivatalában nélkülözhetetlen. Most azért felhívta a katonas Fejérváry miniszter a polgári hatóságokat, hogy ezen honvéd legénységi illetőknek a helyettesítésről idejekorán intézkedjenek, mert a honvédelmi miniszter ezután ilyen okokra nem fog adni felmentési engedélyt.

— **(Bizalmatlanság.)** A pécsi borhamisításnak máris megvannak a maga következményei. Ezek között leginkább figyelemre méltó a borivó közönség nagy mértékben megnyilvánuló bizalmatlansága, ami a fővárosban máris érezhető s a mit a vidéken is hamarosan konstatálni fognak. A vendéglősök, kik a közönség bizalmának és bizalmatlanságának megbízható fokmérői, immár megkezdtek a panaszt s nem lehetetlen, hogy értekezni is fognak. A dolog ugyanis úgy áll, hogy amióta az újságok mind részletesebben ismeretik azt a nagyarányú borhamisítást, ami Pécs városát vallhatja otthonának, azóta a fővárosban kevesebb bort mérnek ki és adnak el. A szolidabb lelkek, akik étkezéseik alkalmával

két-három decit fogyasztottak, vagy egyszerűen beszüntették a borivást, vagy pedig a sörözők táborába csaptak át. Azok pedig, akik különösen vacsora után fogtak az iddogáláshoz, csodálatos módon mértéket kezdenek tartani. A hamisított bor irányában megnyilatkozó ellenszenv határozottan növeli a józanabbak számát. Senkisésem bizonyos ugyan abban, hogy hamis bort kap, de a lehetőség folyton ott ólalkodik s az emberek inkább kevesebbet, vagy semmit sem isznak, mintsem hogy hamis borral oltsák szomjuságukat. Tapasztalatokban megöregedett feleségek, akiknek férjei ilyen, vagy olyan asztaltársaságokban töltötték az éjszakákat, arra a fölfedezésre jutnak, hogy az uraik korán hazatérnek, ellenében a multtal. Mindezzel jár az is, hogy manapság jóval kevesebb embernek fáj a feje s hogy a macskanyöször nem garázdálkodik úgy, mint annak előtte. Ily körülmények után talán még elismeréssel is lehetne adózni a borhamisítóknak, akik alapján véve a mértékletességi egyletek malmára hajtják a vizet, növelve ama kevesek számát, akik a józan életben találnak nagy gyönyörűséget. Nagy reményeket mindazonáltal bajos volna a pécsi borhamisításához fűzni, mert hát az elajta ijedtség és bizalmatlanság, amely most uralkodik, nem szokott sokáig tartani. Hamarosan elérkezik az idő, amikor a korcsmárosok nem panaszkodnak s amikor a most züllésnek induló asztaltársaságok újból egyesült erővel folytatják gyülekezéseiket, hogy a szegény obstrukciós ország boldogságára ürítsék a poharat, ha abban mindjárt pécsi bor leszen is.

— **(A jobbra kitérők egyesülete.)** A német embernek meg van az a sajátossága, hogy szeret egyesületet alakítani. Ha csak annyian vannak együtt, hogy elnököt, jegyzőt, pénztárost és ellenőrt lehet választani, azonnal egyesületté alakulnak. Mindenik betölt valami tisztséget, úgy hogy tag nem is marad. A cím, melyen az egyesület megalakul, a lehető legváltozatosabb és nem mindig a legokosabb. Ez különben természetes is, mert a hol annyira elharapózott, szinte betegséggé lett az egyesület-alakítás, ott fattyuhajtásának is kell lennie. A legujabb fattyuhajtás: a jobbra kitérők egyesülete. Furcsa kis egyesület ez. Münchenben ütött tanyát. Célja a gyalogos közlekedés reformja. Az egyesület tagjai ugyanis a mellett agítálnak, hogy az utcán mindig jobbra tartsanak az emberek. A tagok kötelezték magukat, hogy csak jobbra térnek ki és mindazokat a szembejövőket, a kik nem e szerint az elv szerint járnak, határozott föllépéssel a jobbra kitérésre figyelmeztetik. Kik lehetnek az egyesület tagjai, arról nem szól a hír, de bizonyára csak jól megtermett, erős embereket vesznek föl a tagok közé, mert nagyon pórul járhat az a nyápic, gyöngye legényke, a ki ezzel állít meg valami haragos óriást:

— Jobbra tessék kitérni! Ez a gyalogos közlekedés szabálya.

— **(Gyilkosság az utcán.)** Major Ferenc 24 éves dunaföldvári cipészsegéd Budapesten vasárnap este 10 óra tájban a Gyár-és Mozsár-utca sarkán levő sétányon járt föl s alá kedvesével, miközben Nikl Jenő, 21 éves kereskedősegéd jobb multság híjján ingerkedni kezdett velük és sértő megjegyzéseket tett a leányra. A leányt elfogta a düh, hogy őt csak olyan perszonának nézik és biztatta Majort, hogy üsse pofon a tolakodót, a ki enyelgésüket zavarja. Major ezt meg is tette, mire Nikl előrántotta zsebkését és nyakon szurta vele, még pedig oly szerencsétlenül, hogy a penge épp a nyaküretet metszette keresztül. Hatalmas vérsugár szökölt ki a sebből; a szerencsétlen Major összeroskadott és néhány pillanat múlva elvérzés következtében meghalt. Nikl és a leányt is letartóztatták.

— **Csak úgy takarítunk** ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerezzük be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr, áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű

bőr, pénz, szivar és szivarkatárcán, vagy más-nemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akkép ítéljük meg mint az embereket a külsőről ami által pedig nagyon sokszor csalódunk. — Ezt ugy háríthatjuk el magunktól, ha ezen cikkben szükségletünket *Schönwald* Imrénél fedezzük. *Schönwald cég* a közlegő idényre raktárát a legizlésebb kivitelű sítábotokkal lovagló ostorokkal gyarapította amelyeket csodálatos olcsó árak mellett bocsájt a vevőközönség rendelkezésére. — Ezüst fogantyukat bármily diszes kiállításban megrendelésnél saját gyárában állít elő.

Művészet, irodalom.

○ **Gésák.** Tegnap este is szép ház nézte végig ezt a nagyhirre vergődött, exotikus operettet, melyet nem látni épen annyi, mint Olaszországban járni és Nápolyt meg nem nézni. Szóval divat ma a »Gésák« meghallgatása s ezen divatnak hódol a pécsi közönség annál inkább, mivel műélvezetét is kielégíti a darab és az előadás. Hódol, mondjuk, és annál inkább elítélendőnek tartjuk *Somogyi* Károly jelenlegi direktornak azt a zsebre spekuláló eljárását, hogy felemelt helyáratok szedett a közönségtől a második s a tegnapi harmadik előadáson is, holott *erre engedélye, tehát joga sem volt.* A színügyi bizottságtól csak a *premierre* kapott engedélyt, hogy mérsékelten felemelhesse a helyáratokat, így tehát visszaélt ez engedéllyel s kizsákmányolta a közönség érdeklődését a zsebe javára. Pedig épen a tegnapi színügyi bizottsági ülésen adta elő azt az önértékes előterjesztést, hogy ő hosszú ittműködése alatt sohasem sértette meg a közönség érdekeit, s nem élt vissza sem a közönséggel, sem a színügyi bizottsággal szemben. Erre a *legjobb cáfolatot saját maga adta meg,* mikor még tegnap este is felemelt helyáratokkal hozta színre a »Gésákat«. Pedig, ha a kiállítást tekintjük, lehet ellene sok kifogást emelnünk, a mit egy olyan körültekintő és lelkiismeretes direktornak, milyennek *Somogyi* magát nem kis önértékeléssel nevezi, bizony észre kellene vennie; főképp akkor, mikor arra merészkedik, hogy alattomban visszaéljen a közönség érdeklődésével a zsebe javára. Hogy többet ne mondjunk, micsoda figurák voltak azok a khinai rendőrök — baka-uniformisban és miféle falusi rendőrbiztosi egyenruhába bujtották a szegény Perényit?! Vagy talán az a pár papiros lampion került olyan sokba, hogy nem szerezhette be a direktor a rájuk kiadott költséget, csak a közönség kizsákmányolásával?! Hát *ezt a körülményt mi a közgyűlés figyelmébe ajánljuk s reméljük, hogy érdeme szerint fog az igazgatóval szemben hétfőn elbánni s a közönségnek elégtételt fog szolgáltatni!* (→)

○ **A kassai színház.** A kassai színház csak annyiban érdekel bennünket, hogy erre pályázott a pécsi nemzeti színháznak jelenlegi direktora, *Somogyi* Károly és *ezzel tartotta sakkban a színügyi bizottságot,* szólván olyaténképen, hogy ha nem adjuk neki a régi 5000 frt szubvenciót, hanem négyezret, hát hátat fordít Pécsnek és mi elvesztjük őt, a direktorok mintaképet. Persze, erre a színügyi bizottság nem volt hajlandó s kiírta a pályázatot a régi feltételek mellett. *Somogyi* nem is reflektált a színházra s mikor látta, hogy más direktor nem pályázik, mert azokban megvolt a kollegialitás és nem akarták őt kiűzni a nyeregéből, hát ismét kijelentette, hogy *most már*

szóba sem áll a színügyi bizottsággal, még a kassai színház sorsa el nem dől. Vagyis más szóval: *ha a kassai színházat megkapja, mi maradhatunk színigazgató nélkül,* mit bánja ő; ha pedig meg nem kapja, akkor is itt van még tartalékban neki a mi színházunk, mert hiszen a huzavona által kifogyunk az időből s nem kapunk más direktort. Csakhogy kétszeresen is elszámította magát; mert színházunkra akadt pályázó *Tiszay* Dezső személyében és másodsor, mert a kassai színházat *Leszkay* András nyerte el s kivülről csak *Makó* Lajos jött szóba, *Somogyiról* pedig hallgat a krónika. Így hát *Somogyinak* mit volt tennie mást, mint *ráfanyalodnia ismét a pécsi színházra,* mondván:

— Nem bánom, no, négyezer forint szubvencióért is leszek színigazgatótok, én jó uraim!

Csakhogy ezt nem a büszke *Balánka* János hangján mondta, hanem — másképp.

Tessék kitalálni, hogyan!?

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:29	6:34		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:04	7:11		
<i>Barcs</i>	10:51	8:55		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	8:50	8:52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
<i>Üszögh</i>	5:50	12:25	4:34	8:30
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51				
Mohács érk. 7:44	11:35	2:39	12:35	
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
<i>Eszék</i>	8:08	2:25	6:44	10:40.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk.	2:45	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.
Kaposvárról ind. 1:21	4:11	8:52	1:03	4:44
<i>Uj-Dombóvárra</i> érk. 2:26	4:46	9:52	2:07	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52		sz. v.	9:53	
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55	
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombóvár</i> ind. 5:30	3:10	10:15	2:17	6:26
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:34	3:39
<i>Pécsre</i> érk.	8:18	5:15	12:04	4:10

Törvénykezés

§ Sajtópör a pécsi törvényszék előtt.

A jövő hó 16-án sajtóügyi végtárgyalás lesz Pécsen *Klein* Ödön vádlott ügyében, a kinek egy a »Munkás« című helyi hetilapban megjelent cikke miatt indította meg ellene a pécsi kir. ügyészség a sajtóügyi eljárást. Vádlottat

ez alkalommal törvény iránti engedetlenségére való felbujtás és izgatás miatt fogják felelősségre vonni és a törvényszéktől már áterkezett a megkeresés a városhoz, hogy a negyedik negyedévre kijelölt esküdteket a tárgyalás napján való megjelenésre idéztessék meg.

§ **Nem respektált tekintély.** A nyáron, cséplési időben *Dvornics* Ljubomir kácsfalui lakos elszegődött cséplő gép mellé napszámosnak és mint ilyen a Jagodnyák pusztán dolgozott. A gazda ott egy *Sztojkovics* László nevű embert bizott meg a munkások feletti felügyelettel, a ki augusztus 20-án, munkaközben azt mondotta *Dvornics*nak, hogy hagyja abba az addig végzett zsákhordást és kezdjen kéréket rakni a gépbe (etetni.)

*Dvornics*nak ez nem tetszett és azt felelte:

— Nem parancsolsz te nekem, nem vagy te a gazda.

— No, ha nem fogadsz szót, akkor elmehetsz, vége a napszámoknak.

Dvornics erre olyan dühbe jött, hogy vasvillát kapva, *Sztojkovics*ra rohant és melle felé szurt. Ez azonban karjával fogta fel a szurást, a mely által olyan sebet ejtett rajta, hogy így is csaknem husz napig tartó gyógyulást igényelt. Ezért ma a pécsi kir. törvényszék három havi fogházbüntetést és további egy napi elzárásra változtatandó 5 frt pénzbüntetésre ítélte, mely ítélet ellen a vádlott felebbezett, valamint vádlott terhére dr. *Gyenes* József kir. alügyész is felebbezést jelentett be.

A vádlott, valamint a tanúk is szerb nyelvűek lévén, kihallgatásukat a kir. törvényszéki tolmács távolléte folytán *Égi* Kálmán kir. törvényszéki joggyakornok, a végtárgyalási jegyzőkönyv vezetője közvetítette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése november

23-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Szilágyi* Dezső elnök az ülés elején kijelenti, hogy *Percel* Dezső tegnapi nyilatkozata kimagyarázása után nem tekinthető sértőnek.

Napirend előtt *tizen feliratkoztak* a rendőrség és a Hentzi ügyében.

Polónyi Géza kezdte a felszólalások sorát. Az ellenzék viharos »gyalázat« kiáltásai közben leírja, mint kaszabolta a rendőrség az ifjuságot. Együttal mentelmi joga megsértését is bejelenti s alávaló, rendőrállaminak nevezi ez eljárást.

Zichy Aladár gróf és *Sághy* Gyula is vérlázító jeleneteket beszélnek el.

Wittmann János beszéde alatt berohant *Lázár* Árpád, kiáltva:

— *Ölik az egyetemen az ifjakat!*

Erre óriási zaj támadt s a képviselők a baloldalon felugráltak, követelvén az ülés felfüggesztését és kiabálván:

— Gyilkosok!

Percekig tartott a zaj s erre az ülést az elnök 10 percre felfüggeszti.

Szünet alatt kiderült, hogy a hir nem igaz.

A szünet után *Wittmann* János folytatta beszédét.

Eközben *Justh* Gyula jött be izgatottan, kiáltva:

— A központi egyetemen újra a tegnapi jelenetek ismétlődnek!

Erre ismét zaj támadt s a rend sokáig nem állt helyre. Egy órára akarták felfüggeszteni az ülést, de Szilágyi Dezső nem engedte.

Majd Sima Ferenc beszélt s utána nyomban Percel Dezső mentegőzött.

Rakovszky István bejelenti, hogy tegnap öt Krecsányi Kálmán VIII-ik kerületi kapitány le akarta tartóztatni, bár megmondta és mások is igazolták, hogy képviselő s csak Percel Béni és Szóts Pál mentették ki.

— Szabadon jár még a kapitány?

Kiáltja Bartha Miklós.

Szilágyi Dezső kijelenti, hogy a mentelmi bizottsághoz teszik át az ügyet.

Az ülés végén Várossy Gyula, Jagics József és Rakovszky lokális ügyekben interpelláltak.

TÁVIRATOK

Rendőri rémuralom. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Wittmann beszéde alatt az ellenzéken egyszerre elkiáltották: „ölik gyermekeinket az egyetemen!“ Az erre keletkezett óriási konsternáció hatása alatt Szilágyi az ülést 10 percre fölfüggesztette s a képviselők a központi egyetemhez siettek. Itt az egyetemi ifjak elmondták nekik, hogy felórával ezelőtt ismétlődött a rendőri brutalitás okozta tegnapi jelenet. Mialatt ezt az ifjak elmondták, lovasrendőrök vágattak az egyetem elé. A képviselők nyugalomra intették az ifjakat s lovasrendőröket vezető rendőrfelügyelővel tudatták kiletüket, ez azonban mitsém törődve a békítés munkáján fáradozó képviselőkkel, ezek szemeláttára rohamra vezényelte a lovasrendőröket, akik nekirontottak az ifjuságnak, ütötték, verték, akit csak értek. A képviselők fölirták a felügyelő nevét.

Képviselők párbaja. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mikor a képviselőház mai ülésén Polónyi előadta a rendőri tulkapások okozta sérelmeket, Rosenberg Gyula nevetésben tört ki. Erre Rakovszky oda kiáltotta: »Ni a dupla inkompatibilis zsidó hogy röhög!« Rosenberg ezért provokáltatta Rakovszkyt.

A német császári páratutazása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vilmos, német császár nejével ma Polába érkezett, hol a császári hajót a kikötőben üdvölvésekkel fogadták.

A külügyminiszter Budapestre. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy Goluchowszky külügyminiszter ma délután Budapestre utazott.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, nov. 23.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.83; későbbi szállítás: —
Tengeri, májusra: 4.76. — Rozs, márciusra: 8.54. —
Zab, őszre: 5.98.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 353.25. — Magyar hitelrészvény: 381.70
— Államvasut: 353.40.

Szerkesztői üzenet.

D. A. (Ma egy éve.) Szerző a helyesírással is hadilábon állván, előbb helyesen írni tanuljon meg s aztán — ne írjon tárcákat.

Sz. K. (Szigetvár.) A vers sok reflexiót támaszt s címe és tartalma összeegyeztethetetlen. Tessék mással próbalkozni: szívesen látjuk.

A szerelem legyőzi az akadályokat. Nem közölhető. Talán sikerülne jobbat is írnia, mert megfigyelő képessége nélkül fel-feltűnik ebben is.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Nyilt-tér.*)

Köszönet-nyilvánítás!

Mindazoknak, kik felejthetetlen drága halottam.

Gizella leányom,

elhunyta alkalmából részvétüknek bármily módon kifejezést adtak s ez által mérhetetlen fájdalommat enyhítették, ez uton mondok hálás köszönetet.

Pécsett, 1898. november 23.

Özv. Perlaky Horváth Edéné.

Dadogók,

kik ha énekelnek nem dadognak, alaposan meggyógyíthatók orvosság és operáció nélkül.

Pécsett a gyógykurzus megkezdődik.

Csak azonnali jelentkezések vétethetnek még figyelembe. Jelentkezhetni most délután 2 — 3 óra között a „Vadember“ szállodában.

Cs. és kir. szab. Neumann-féle nyelvgyógyintézet „Hephata“ alapított Grácban.

Ezen intézetet ajánlják a többek között az osztrák kereskedelmi minister Di Pauli, a főpapság, több hirneves tanár és gyakorló orvos, valamint Berlinben a titkos tanácsos Leyden dr. tanár, a volt orosz cár udvari orvosa.

Elismerő oklevelek betekintheők.

10682. szám.

1898.

HIRDETMÉNY.

A dárдай kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság 1898. évi nov. hó 18-án 10682. sz. a kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy Dárda, Laskafalu, Keskend és Kis-Dárda községekre vonatkozólag az 1886 : XXIX., 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétven, a helyszini eljárás a nevezett községekben 1898. évi december hó 10-én fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírással az 1886 : XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyisint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, illetve hogy törlesztési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Domján Miklós,
betétszerkesztő

Dr. Molnár Jákó,
kir. albiró

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi vagy **halhólyagot**

a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-
áru raktár« IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés
titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a
pénz visszaadatik.

Előfizetési
felhívás!!

„PILLANGÓ”

társadalmi és művészeti élcslapra
(Magyar Fliegende Blätter).

*

ÉLCLAP, melynek Magyarországon nincsen párja.

ÉLCLAP, mely nem a politika mezején botanizál a humor után.

ÉLCLAP, a mely nem a pikantéria pezsgő forrásából meríti anyagát.

ÉLCLAP, mely nem bánt személyeket.

ÉLCLAP, amelynek egyedüli célja az, hogy mulattasson, ecsettél és tollal összehordva a társadalom derűs jeleneteit, olykor-olykor tollhegyre szurva egy-egy félszepséget is, hogy okuljon rajta az, akit illet.

A „PILLANGÓ” a család lapja. Apa, anya bátran kezébe adhatják a lapot a kicsinyeknek is. Elolvashatja a serdülő lányka épügy, amint elolvashatja az a kis konyeleskedő iskolás fiú is, a ki azt hiszi, hogy neki már mindent szabad olvasni. — Nincs benne semmi, a mi megmételtyez, száműzve van hasábjairól a kétértelműség.

A „PILLANGÓ” illusztrációi vetélkednek a külföld hasonló kiadványaival és minden szalon díszét képezik.

Ingyen küldünk a „PILLANGÓT” 1898. október hó 1-étől három hónapon át mindenkinek, a ki már most 1899. évre előfizet.

Ingyen küldünk mutatványszámot mindenkinek, a ki erre felkér bennünket.

A „PILLANGÓ”

előfizetési ára:

Egész évre 4 frt. — Fél évre 2 frt. — Negyed évre 1 frt.

Legcélszerűbben lehet előfizetni postautalvánnyal.

A „PILLANGÓ” kiadóhivatala:

BUDAPEST,

VI. ker., Teréz-körút 35, I. em.

Hirdetések jutányos áron kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

USA GYŐK SORSJÁTÉKA

FŐNYEREMÉNY
100.000 KÖRONA

5 NYEREMÉNY 20.000 KÖRONA

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNTATRA 20% LEVONÁSSAL
AVALLALAT KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLVA

EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KÖRONA

Huzás már 1899. január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl

Pécsett: Ullmann M. Károly

és a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatala.

A „Sándor-telep” Ujvidéken

azonnali szállításra **eladásra** bocsát:

100,000 darab sima	zöldojtványt	Portáliston	á frt	65.—
35,000 „ gyökeres	„	„	„	105.—
50,000 „ sima	„	Monticolán	„	80.—
15,000 „ gyökeres	„	„	„	120.—

ezrenként; — az ojtványok angol párosítás módján készültek, teljesen beérették, tökéletesen összeforrottak és minden tekintetben kifogástalanok. — A gyökeresek vagy egyes darabokban, vagy pedig — egy méter és azon felül hosszú alanyokon, — 2, 3 és 4 hajtással egy gyökérzetten szállítatnak. — Az ojtványok vegyesek és a készlet a következő fajokat tartalmazza: kék kadarka, Oportó, fehér és piros Chasselas, fehér és piros Szlankamenka, piros kövidinka és olasz Rizling, mindannyi fajt összevegyítetten szállítva.

Ezeken kívül rendelkezik a »Sándor-telep« faj és név szerint szállítható sima és gyökeres zöldojtványok, nemkülönben igen szépen összeforrott, erős gyökérzetű fás-ajtványok fölött, Portalis és Rupestris alanyokon, — és végre **fajtiszta Riparia Portalis, Rupestris Monticola, Solonis** és különféle **Hybride**-fajokból, még nagyobb mennyiség sima és gyökeres vessző is eladó.

Részletes árjegyzéket kívánatra mindenkinek megküld, valamint mindennemű tárgyi felvilágosítással készséggel szolgál a teleptulajdonos

Adamovich Sándor,

bornagykereskedő, Ujvidék, Bács-Bodrogmegye.

